

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 11. januarja 2024*

„Pritožba – Državne pomoči – Zračni promet – Romunija – Pomoč za reševanje družbe TAROM – Smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje nefinančnih podjetij v težavah – Sklep Evropske komisije o nenasprotovanju, ker naj bi ukrepi predstavljali pomoč, ki je združljiva z notranjim trgovom“

V zadevi C-440/22 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 4. julija 2022,

Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) s sedežem v Budimpešti (Madžarska), ki jo zastopajo I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros, S. Rating, abogado in E. Vahida, avocat,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo I. Barcew, V. Bottka in L. Flynn, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, v funkciji predsednika senata, S. Rodin (poročevalec), sodnik, in L. S. Rossi, sodnica,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Družba Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (v nadaljevanju: Wizz Air) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. maja 2022, Wizz Air Hungary/Komisija (TAROM; pomoč za reševanje) (T-718/20, EU:T:2022:276, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2020) 1160 final z dne 24. februarja 2020 o državni pomoči SA.56244 (2020/N) – Romunija – Pomoč za reševanje družbe TAROM (UL 2020, C 310, str. 3, v nadaljevanju: sporni sklep).

Pravni okvir

- 2 V Smernicah o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje nefinančnih podjetij v težavah (UL 2014, C 249, str. 1, v nadaljevanju: Smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje) je v točki 38 navedeno:

„Komisija bo pri oceni združljivosti priglašene pomoči z notranjim trgom proučila, ali so izpolnjena vsa naslednja merila:

prispevek k natančno opredeljenemu cilju skupnega interesa: ukrep državne pomoči mora biti usmerjen v cilj skupnega interesa v skladu s členom 107(3) Pogodbe ([raz]delek 3.1);

[...]

(f) izogibanje čezmerno negativnim učinkom na konkurenco in trgovino med državami članicami: negativne učinke pomoči je treba v zadostni meri omejiti, da bi bil skupni učinek ukrepa pozitiven ([raz]delek 3.6);

[...]“

- 3 V razdelku 3.1. Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje z naslovom „Prispevek pomoči k cilju skupnega interesa“ je v točki 43 navedeno:

„Ker ima izstop s trga pomembno vlogo pri doseganju rasti produktivnosti, zgolj prizadevanja za preprečitev izstopa posameznega podjetja s trga ne pomenijo zadostne utemeljitve za dodelitev pomoči. Predložiti je treba jasne dokaze, da je pomoč namenjena cilju skupnega interesa, tj. da bo preprečila socialne težave ali obravnavala tržno pomanjkljivost ([podraz]delek 3.1.1) z obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja podjetja ([podraz]delek 3.1.2).“

- 4 V podrazdelku 3.1.1. z naslovom „Dokazovanje socialnih težav ali tržne pomanjkljivosti“ je v točki 44 teh smernic navedeno:

„Države članice morajo dokazati, da bi izstop upravičenega podjetja s trga verjetno povzročil resne socialne težave ali veliko tržno pomanjkljivost, pri čemer morajo zlasti prikazati, da:

[...]

(b) obstaja tveganje prekinitve zagotavljanja pomembne storitve, ki jo je težko nadomestiti in ki je konkurenčna podjetja ne bi mogla preprosto prevzeti (na primer nacionalni izvajalec infrastrukturnih storitev);

[...].“

- 5 V podrazdelku 3.1.2. navedenih smernic, naslovljenem „Načrt prestrukturiranja in obnova dolgoročne sposobnosti preživetja“, je navedeno:

„45. Pomoč za prestrukturiranje, ki spada v področje uporabe teh smernic, ne sme biti omejena na finančno pomoč za kritje preteklih izgub, ne da bi se obravnavali razlogi za te izgube. Komisija bo pri pomoči za prestrukturiranje torej zahtevala, da zadevna država članica predloži izvedljiv, skladen in daljnosežen načrt prestrukturiranja za obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja upravičenca. Prestrukturiranje lahko vključuje enega ali več od naslednjih elementov: reorganizacijo in racionalizacijo dejavnosti upravičenca na učinkovitejšem temelju, ki običajno vključuje prenehanje dejavnosti, ki prinašajo izgube, prestrukturiranje tistih dejavnosti, ki lahko znova postanejo konkurenčne, ter po možnosti širitev poslovanja v smeri novih in donosnih dejavnosti. Običajno vključuje tudi finančno prestrukturiranje v obliki kapitalskih injekcij s strani novih ali obstoječih delničarjev in zmanjšanja dolgov s strani obstoječih upnikov.

46. Dodelitev pomoči mora biti torej pogojena z izvajanjem načrta prestrukturiranja, ki ga mora Komisija potrditi za vsako *ad hoc* pomoč.

47. Načrt prestrukturiranja mora omogočiti obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja upravičenca v razumnem časovnem okviru in na podlagi realističnih predpostavk v zvezi s prihodnjimi pogoji poslovanja, pri čemer mora biti izključena vsakršna nadaljnja državna pomoč, ki ni zajeta v načrtu prestrukturiranja. Obdobje prestrukturiranja mora biti čim krajše. Načrt prestrukturiranja je treba z vsemi potrebnimi podatki predložiti Komisiji in mora zlasti vsebovati informacije, določene v tem [podraz]delku (3.1.2).

[...].“

- 6 V razdelku 3.6 z naslovom „Negativni učinki“ je podrazdelek 3.6.1 teh smernic, naslovljen „Načelo enkratnosti pomoči“, v katerem je navedeno:

„70. Za zmanjšanje moralnega tveganja, spodbud za čezmerno tveganje in potencialnega izkrivljanja konkurence je treba pomoč podjetjem v težavah dodeliti za en sam postopek prestrukturiranja. To je tako imenovano načelo enkratnosti pomoči. Če podjetje, ki je že prejelo pomoč v skladu s temi smernicami, potrebuje dodatno tovrstno podporo, to pomeni, da se težave podjetja bodisi ponavljajo bodisi niso bile ustrezno obravnavane v času dodelitve prve pomoči. Večkratno posredovanje države bo verjetno povzročilo težave, povezane z moralnim tveganjem in izkrivljanjem konkurence, ki sta v nasprotju s skupnim interesom.

71. Ko država članica načrtovano pomoč za reševanje ali prestrukturiranje priglasi Komisiji, mora navesti, ali je zadevno podjetje v preteklosti že prejelo pomoč za reševanje, pomoč za prestrukturiranje ali začasno podporo za prestrukturiranje, vključno z vsako tovrstno pomočjo, dodeljeno pred začetkom veljavnosti teh smernic, in vsako nepriglašeno pomočjo. V tem primeru in če je preteklo manj kot 10 let od dodelitve pomoči ali od konca obdobja prestrukturiranja ali od prenehanja izvajanja načrta prestrukturiranja (upoštevata se tisto, kar je bilo pozneje), Komisija ne dovoli nadaljnje pomoči v skladu s temi smernicami.

[...]“

Dejansko stanje in sporni sklep

- 7 Dejansko stanje spora, kot izhaja iz izpodbijane sodbe, je mogoče povzeti, kot sledi.
- 8 Compania Națională de Transporturi Aeriene TAROM SA (v nadaljevanju: Tarom) je romunska letalska družba, ki obratuje iz enega samega letališkega vozlišča na mednarodnem letališču OTP Henri-Coandă de Bucurest (Romunija). Njene dejavnosti zajemajo predvsem letalski prevoz potnikov, tovora in pošte. Družba Tarom je v začetku leta 2020 zaposlovala 1795 oseb in imela floto 25 zrakoplovov. Družba Tarom je upravljala tako nacionalne kot mednarodne linije.
- 9 Romunija je 19. februarja 2020 Komisiji priglasila načrt pomoči za reševanje družbe Tarom v obliki posojila za financiranje njenih potreb po likvidnih sredstvih v znesku 175.952.000 romunskih levov (RON) (približno 36.660.000 EUR), ki ga je bilo treba vrniti po izteku šestmesečnega roka z možnostjo delnega predčasnega poplačila (v nadaljevanju: zadevni ukrep).
- 10 Komisija je 24. februarja 2020 sprejela sporni sklep, v katerem je ugotovila, da se je finančni položaj družbe Tarom v preteklih petih letih znatno poslabšal, in poudarila, da so skupne izgube v obdobju med letoma 2004 in 2019 znašale 3.362.130.000 RON (približno 715.350.000 EUR), kar je preseglo več kot polovico zneska kapitala družbe Tarom.
- 11 Komisija je v zvezi s položajem prevoznih omrežij v Romuniji navedla, da sta bila splošno stanje in zanesljivost romunskih železniških in cestnih omrežij povprečna ter da je letalski prevoz ostal bistven za regionalni razvoj v tej državi, zlasti za notranje letalske povezave, ki jih upravlja družba Tarom.
- 12 Komisija je navedla še, da po mnenju Romunije zaradi izstopa družbe Tarom s trga ne bi bilo mogoče zagotoviti letov, za katere so bile že opravljene rezervacije, ne da bi se konkurentkam družbe Tarom omogočilo, da zadevne povezave prevzamejo v kratkem roku, in da bi ta izstop vplival na veliko število podjetij, zlasti na domača letališča.
- 13 Komisija je pri preučitvi zadevnega ukrepa najprej menila, da ta ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.
- 14 Nato je preverila, ali je zadevni ukrep združljiv z notranjim trgom na podlagi člena 107(3)(c) PDEU.
- 15 Prvič, Komisija je v točkah od 52 do 57 obrazložitve spornega sklepa menila, da je bila družba Tarom podjetje v težavah v smislu Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje.
- 16 Drugič, Komisija je v točkah od 58 do 65 obrazložitve spornega sklepa navedla, da je iz informacij, ki jih je predložila Romunija, razvidno, da zadevni ukrep izpolnjuje pogoj iz točk od 43 do 52 teh smernic, v skladu s katerim mora državna pomoč prispevati k cilju skupnega interesa.
- 17 Tretjič, Komisija je v točkah od 66 do 77 obrazložitve spornega sklepa menila, da je zadevni ukrep primeren za uresničitev zastavljenega cilja, in sicer preprečiti propad družbe Tarom.

- 18 Četrtrič, Komisija je v točkah od 78 do 85 obrazložitve tega sklepa menila, da je zadevni ukrep sorazmeren s potrebami družbe Tarom po likvidnih sredstvih v šestmesečnem obdobju.
- 19 Petič, Komisija je v točkah od 86 do 89 obrazložitve spornega sklepa ugotovila, da je bilo načelo enkratnosti pomoči, določeno v točkah od 70 do 74 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, spoštovano.
- 20 Zato je Komisija v spornem sklepu odločila, da zadevnemu ukrepu ne bo nasprotovala, ker je ta v skladu s členom 107(3)(c) PDEU združljiv z notranjim trgom.

Tožba pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 21 Družba Wizz Air je 5. decembra 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 22 Družba Wizz Air je v utemeljitev tožbe navedla štiri razloge, pri čemer se je prvi nanašal na očitno napako pri presoji prispevka zadevnega ukrepa k natančno opredeljenemu cilju skupnega interesa, drugi na napačno uporabo prava in očitno napako pri presoji v zvezi s spoštovanjem načela enkratnosti, tretji na obstoj resnih težav, zaradi katerih bi morala Komisija začeti formalni postopek preiskave, četrti pa na kršitev obveznosti obrazložitve v smislu člena 296, drugi odstavka, PDEU.
- 23 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi v okviru odločanja o dopustnosti tožbe razsodilo, da je ta dopustna, ker je družba Wizz Air zainteresirana stranka, ki ima interes za varstvo procesnih pravic, ki jih ima na podlagi člena 108(2) PDEU, in ker želi zlasti s tretjim tožbenim razlogom zagotoviti spoštovanje svojih procesnih pravic.
- 24 Splošno sodišče je v zvezi s tem menilo, da je bilo pristojno za preučitev vsebinskih trditev, ki jih je tožeča stranka podala v okviru prvega in drugega tožbenega razloga, da bi preverilo, ali se z njima lahko potrdi tretji tožbeni razlog, ki je bil izrecno podan s tem namenom in ki se je nanašal na obstoj dvomov, zaradi katerih bi bilo utemeljeno začeti postopek na podlagi člena 108(2) PDEU.
- 25 Splošno sodišče je tožbo po tem, ko je najprej preizkusilo tretji tožbeni razlog, ki ga je podala družba Wizz Air ter v katerem je bilo napotilo na prvi in drugi tožbeni razlog, nato pa še četrti tožbeni razlog, v celoti zavrnilo.

Predlogi strank v pritožbenem postopku

- 26 Družba Wizz Air s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - primarno, sporni sklep razglasi za ničen in Komisiji naloži plačilo stroškov ali,
 - podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter pridrži odločitev o stroških v zvezi s tožbo na prvi stopnji in pritožbo.

- 27 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - družbi Wizz Air naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 28 Družba Wizz Air v utemeljitev pritožbe navaja sedem razlogov. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da je pogoj obstoja pomembne storitve, ki jo je težko nadomestiti, izpolnjen. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje glede dokazov o težavnosti vstopa konkurenčnega ponudnika, da zagotovi storitev namesto prejemnika. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na očitno izkrivljanje dokazov pri presoji razpoložljive zmogljivosti na trgu in zmogljivosti nizkocenovnih letalskih družb (v nadaljevanju: nizkocenovne družbe) za zagotavljanje notranjih letalskih povezav. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da se povečanje kapitala ne more nanašati na načrt prestrukturiranja, napačno uporabilo pravo. Peti pritožbeni razlog se nanaša na očitno izkrivljanje dokazov glede trajanja obdobja prestrukturiranja družbe Tarom. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da Komisiji ni bilo treba preveriti, ali je obstoječa pomoč postala nova pomoč, napačno uporabilo pravo. Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker Komisija ni začela formalnega postopka preiskave.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 29 Družba Wizz Air s prvim pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točkah 50 in 51 izpodbijane sodbe menilo, da Komisiji pri presoji, ali obstaja tveganje prekinitve zagotavljanja pomembne storitve, ki jo je težko nadomestiti, v smislu točke 44(b) Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, ni bilo treba upoštevati velikosti zadevnega trga.
- 30 Pritožnica meni, da je treba – v nasprotju s tem, kar je ugotovilo Splošno sodišče – analizirati velikost trga in delež podjetja, ki je prejemnik pomoči, na tem trgu, da se ugotovi, ali se lahko storitev, za katero obstaja tveganje prekinitve, opredeli kot pomembna, saj bi se s tem dokazala izguba, ki bi jo povzročil izstop tega podjetja z navedenega trga. Poleg tega trdi, da je točka 51 izpodbijane sodbe v delu, v katerem je v njej navedeno, prvič, da ni treba upoštevati velikosti zadevnega trga in, drugič, da se lahko storitev opredeli za pomembno, tudi če se opravlja na „relativno omejenem“ trgu, protislovna.
- 31 Komisija meni, da je treba prvi pritožbeni razlog delno zavreči kot nedopusten, v preostalem pa zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 32 Najprej je treba ugotoviti, da iz točke 1 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje izhaja, da so v teh smernicah določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da se lahko državna pomoč za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, na katera se te smernice nanašajo, šteje za združljivo z notranjim trgov na podlagi člena 107(3)(c) PDEU.
- 33 Sprejetje takšnih smernic je del izvajanja izključne pristojnosti Komisije za presojo združljivosti ukrepov pomoči z notranjim trgov na podlagi člena 107(3) PDEU. Komisija ima zato v zvezi s tem široko diskrecijsko pravico (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 19. julija 2016, *Kotnik in drugi*, C-526/14, EU:C:2016:570, točke od 37 do 39, in z dne 15. decembra 2022, *Veejaam in Espo*, C-470/20, EU:C:2022:981, točka 29).
- 34 Komisija se s tem, da s smernicami določi pogoje, pod katerimi se lahko ukrepi pomoči štejejo za združljive z notranjim trgov, in s tem, da z objavo teh smernic razglasi, da bo uporabljala v njih vsebovana pravila, sama omeji pri izvrševanju te diskrecijske pravice v smislu, da mora, če država članica prihlasi načrt državne pomoči, ki je v skladu s temi pravili, ta načrt načeloma odobriti. Od navedenih pravil načeloma ne sme odstopiti, saj bi sicer lahko bila sankcionirana, glede na okoliščine primera, zaradi kršitve splošnih pravnih načel, kot sta enako obravnavanje ali varstvo legitimnih pričakovanj (sodbi z dne 19. julija 2016, *Kotnik in drugi*, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 40, in z dne 31. januarja 2023, *Komisija/Braesch in drugi*, C-284/21 P, EU:C:2023:58, točka 90).
- 35 Na podlagi tega je treba v zvezi s prvim pritožbenim razlogom, s katerim družba Wizz Air v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točkah 50 in 51 izpodbijane sodbe menilo, da Komisiji za uporabo točke 44(b) Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje ni bilo treba upoštevati velikosti zadevnega trga ali deleža, ki ga ima prejemnik pomoči na tem trgu, ugotoviti, prvič, da morajo države članice v skladu s to točko 44(b) med drugim dokazati, da „obstaja tveganje prekinitve zagotavljanja pomembne storitve, ki jo je težko nadomestiti“.
- 36 Drugič, kot izhaja iz uvodnega stavka točke 44 teh smernic, spada obstoj tega tveganja med elemente, ki v tej točki 44, od (a) do (g), niso izčrpno naštet, s katerimi lahko države članice dokažejo resne socialne težave ali veliko tržno pomanjkljivost, ki bi jih izstop podjetja, ki je prejemnik pomoči, s trga verjetno povzročil, pri čemer je ta dokaz nujen za priznanje cilja skupnega interesa, ki se uresničuje s pomočjo.
- 37 Zato – čeprav sta lahko velikost trga, na katerem deluje prejemnik pomoči, in delež, ki ga ima ta na tem trgu, kazalca pomembnosti storitve, ki jo ta prejemnik zagotavlja – niti iz točke 44(b) teh smernic niti iz njenega sobesedila ne izhaja, da bi bila ta pomembnost nujno odvisna od teh dejavnikov in zlasti da bi izstop prejemnika pomoči lahko povzročil resne socialne težave ali veliko tržno pomanjkljivost le, če trg, na katerem ta prejemnik deluje, presega neko velikost.
- 38 Kot je namreč Splošno sodišče v bistvu ugotovilo v točki 51 izpodbijane sodbe, okoliščina, da je zadevni trg relativno omejen, ne preprečuje, da bi se storitev, ki se opravlja na tem trgu, lahko opredelila za pomembno v smislu navedenih smernic. Za tak primer gre v okoliščinah obravnavane zadeve, v katerih bi – kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 52 izpodbijane sodbe – imelo prenehanje dejavnosti družbe Tarom, zaradi katerega bi nastalo dejansko tveganje

prekinitve nekaterih storitev letalskega prevoza potnikov v Romuniji, negativne posledice za „povezanost“ romunskih regij, v katerih je dejavna izključno ta družba, in za gospodarski položaj teh regij.

- 39 Iz tega sledi, da Splošno sodišče s tem, da je v točkah 50 in 51 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisiji pri presoji, ali obstaja tveganje prekinitve zagotavljanja pomembne storitve, ki jo je težko nadomestiti, v smislu točke 44(b) Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, ni bilo treba upoštevati velikosti zadevnega trga, na katerem deluje družba Tarom, ali deleža, ki ga ima ta družba na tem trgu, ni napačno uporabilo prava.
- 40 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 41 Družba Wizz Air z drugim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točke 58, 63, 64 in 66 izpodbijane sodbe, v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri presoji meril, ki so določena v točki 44(b) Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, ki se nanaša na tveganje prekinitve zagotavljanja pomembne storitve in težave, ki bi jih imela konkurenčna podjetja, da bi zagotovila storitev namesto prejemnika.
- 42 V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče, prvič, glede predmeta dokazovanja, ki bi ga Komisija morala za to predložiti, v točkah 63 in 64 izpodbijane sodbe najprej napačno ugotovilo, da mora biti cilj pomoči za reševanje, da je ta upravičena, preprečitev vsakršne motnje pri zagotavljanju pomembne storitve, čeprav je v točki 44(b) teh smernic cilj pomoči določen kot izognitev tveganju „prekinitve“ take storitve, ki presega zgolj motnjo v opravljanju storitve, ampak zahteva tudi prekinitev ali prenehanje njenega opravljanja.
- 43 Splošno sodišče naj bi, dalje, v točki 64 izpodbijane sodbe napačno zahtevalo, da podjetja, ki so konkurenčna družbi Tarom, „zlahka“ opravljajo storitev, ki jo je zagotavljala ta družba, čeprav naj bi bilo v točki 44(b) navedenih smernic določeno le, da bi konkurenčna podjetja „težko“ opravljala storitev, ki jo zagotavlja podjetje v težavah.
- 44 Drugič, družba Wizz Air v zvezi z dokazi, ki bi jih morala predložiti Komisija, trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 58 izpodbijane sodbe razsodilo, da je bil poslovni interes nizkocenovnih družb za vstop na trg, da bi zagotovile vse letalske povezave, „domnevno majhen“, uporabilo zgolj domneve, kar je bilo v nasprotju z obveznostjo iz točke 43 teh smernic, da predloži „jasne dokaze“, da je pomoč namenjena cilju skupnega interesa.
- 45 Komisija meni, da je treba drugi pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten, vsekakor pa zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 46 Na prvem mestu, v zvezi z delom drugega pritožbenega razloga, s katerim se izpodbija točka 58 izpodbijane sodbe, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v tej točki – v nasprotju s trditvami pritožnice v okviru prvega dela tretjega razloga iz prvostopenjske tožbe – ugotovilo, da je Komisija

v točki 61 obrazložitve spornega sklepa presodila možnost, da bi konkurenčna podjetja nadomestila družbo Tarom na notranjih povezavah, ki jih je izključno upravljala ta družba. Splošno sodišče je zlasti navedlo, da je Komisija v tej točki obrazložitve ocenila, da ni verjetno, da bi konkurenčne letalske družbe, ki so prisotne na romunskem trgu in ki so predvsem nizkocenovne družbe, zagotovile vse te povezave, ker naj bi bil poslovni interes teh družb zanje „domnevno majhen“.

- 47 Iz tega opisa elementa presoje Komisije iz spornega sklepa pa ne izhaja, da je Splošno sodišče uporabilo zgolj domneve ali da je napačno uporabilo pravo glede dokaznega bremena, ki ga je imela Komisija na podlagi točke 43 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje.
- 48 Zato je treba ta del drugega pritožbenega razloga zavrni kot neutemeljen.
- 49 Glede dela, v katerem družba Wizz Air Splošnemu sodišču, na drugem mestu, v bistvu očita, da je pri uporabi točke 44(b) teh smernic v točkah 63, 64 in 66 izpodbijane sodbe uporabilo napačna merila, zadošča ugotoviti, da so razlogi, ki so podani v teh točkah za zavrnitev trditev pritožnice glede možnosti, da konkurenčna podjetja nadomestijo storitev družbe Tarom, navedeni le podredno.
- 50 Ta del drugega pritožbenega razloga je zato treba zavrniti kot brezpredmeten.
- 51 Iz navedenega izhaja, da je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 52 Družba Wizz Air s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je v točki 69 izpodbijane sodbe pri presoji zmogljivosti potniškega prevoza na romunskem trgu in zmogljivosti nizkocenovnih družb, da delujejo na notranjih letalskih povezavah, očitno izkrivilo dokaze.
- 53 Splošno sodišče naj bi, najprej, dokaze izkrivilo s tem, da je potrdilo napačno ugotovitev Komisije glede nerazpoložljivosti zadostnih zmogljivosti potniškega prevoza, ker naj bi bila na dan sprejetja spornega sklepa „več kot polovica letal v lasti družbe Tarom“.
- 54 Dalje, Splošno sodišče naj bi s tem, da je razsodilo, da pritožnica ni pojasnila, v kolikšni meri bi bilo za nizkocenovne družbe stroškovno učinkovito opravljati notranje letalske povezave, ki se nanašajo le na omejeno število potnikov, povzelo trditve iz točke 58 izpodbijane sodbe, ki naj bi bile utemeljene zgolj z domnevo.
- 55 Nazadnje, družba Wizz Air meni, da ni bilo nobenega dokaza, na podlagi katerega bi Splošno sodišče lahko v točki 69 izpodbijane sodbe potrdilo, da so bile letalske družbe, konkurenčne družbi Tarom, vse nizkocenovne družbe.
- 56 Komisija meni, da je tretji pritožbeni razlog delno nedopusten, v preostalem pa očitno ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 57 Spomniti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je Splošno sodišče edino pristojno, prvič, za ugotavljanje dejanskega stanja, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in drugič, za presojo tega dejanskega stanja (sodba z dne 25. junija 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 103 in navedena sodna praksa).
- 58 Iz tega izhaja, da presoja dejanskega stanja, razen pri izkrivljanju dokazov, predloženih Splošnemu sodišču, ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 25. junija 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 104 in navedena sodna praksa).
- 59 Kadar pritožnik trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, mora v skladu s členom 256 PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 168(1)(d) Poslovnika Sodišča natančno navesti dokaze, ki naj bi jih to sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, ki so po njegovem mnenju povzročile, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze. Poleg tega mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča izkrivljanje očitno razvidno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba dejstva in dokaze presojati na novo (sodba z dne 25. junija 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 105 in navedena sodna praksa).
- 60 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da s trditvami, navedenimi v podporo tretjemu pritožbenemu razlogu, ni mogoče dokazati, da je Splošno sodišče v okviru ugotovitev, ki jih je podalo v točki 69 izpodbijane sodbe, da bi zavrnilo trditve o domnevni presežni zmogljivosti v Romuniji na dan sprejetja spornega sklepa, izkrivilo dokaze, podane na prvi stopnji, saj se želi s temi trditvami v resnici ovreči suverena presoja dejstev, ki jo je v zvezi s tem opravilo Splošno sodišče.
- 61 Tretji pritožbeni razlog je treba zato zavreči kot nedopusten.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 62 Družba Wizz Air s četrtyim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 103 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da povečanje kapitala ni bilo del načrta prestrukturiranja podjetja v težavah.
- 63 Natančneje, razlaga Splošnega sodišča, v skladu s katero se pomoč za prestrukturiranje, ki vključuje finančne vidike, kot je povečanje kapitala, ne more šteti za del načrta prestrukturiranja, naj bi bila v nasprotju s točko 45 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, v skladu s katero je lahko finančno prestrukturiranje v obliki finančnih injekcij del načrta prestrukturiranja, tako kot operativne spremembe, kot sta reorganizacija in racionalizacija dejavnosti prejemnika.
- 64 Ta razlaga, ki naj ne bi bila podprta z nobenim sklicem na sodno prakso, naj bi bila tudi v nasprotju z razlago iz točke 96 izpodbijane sodbe.
- 65 Komisija meni, da je četrty pritožbeni razlog brezpredmeten, vsekakor pa ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 66 Najprej je treba ugotoviti, da je četrti pritožbeni razlog – tako kot peti in šesti pritožbeni razlog – usmerjen zoper nekatere razloge, s katerimi je Splošno sodišče v točkah od 79 do 110 izpodbijane sodbe zavrnilo drugi del tretjega tožbenega razloga, ki ga je družba Wizz Air navedla v utemeljitev svoje tožbe na prvi stopnji. V njem je bilo napotilo na drugi tožbeni razlog, ki se je v bistvu nanašal na to, da je Komisija z odobritvijo zadevnega ukrepa – čeprav je bil kapital družbe Tarom do leta 2019 večkrat povečan z izvajanjem pomoči za prestrukturiranje, odobrene pred pristopom Romunije k Evropski uniji (v nadaljevanju: pomoč za prestrukturiranje družbe Tarom) – kršila načelo enkratnosti, določeno v točki 70 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje.
- 67 V skladu s tem načelom, kot je Splošno sodišče ugotovilo v točkah 79 in 80 izpodbijane sodbe, so lahko pomoči podjetjem v težavah načeloma odobrene le za en postopek prestrukturiranja. Točka 71 teh smernic v tem okviru med drugim natančneje določa, da če je podjetje že prejelo pomoč za reševanje, pomoč za prestrukturiranje ali začasno podporo za prestrukturiranje, kar mora navesti država članica, Komisija ne bo dovolila nadaljnje pomoči v skladu s temi smernicami, če je od dodelitve pomoči ali od konca obdobja prestrukturiranja ali od prenehanja izvajanja načrta prestrukturiranja preteklo manj kot 10 let.
- 68 Ker družba Wizz Air s četrtim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 103 izpodbijane sodbe napačno menilo, da povečanje kapitala ni del načrta prestrukturiranja podjetja v težavah, je treba ugotoviti, da ta trditev temelji na napačni razlagi izpodbijane sodbe.
- 69 Splošno sodišče je namreč v navedeni točki 103 izpodbijane sode podalo le opis in razlago točk od 45 do 47 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, nato pa je v točki 104 izpodbijane sodbe, ne da bi napačno uporabilo pravo, ugotovilo, da se v teh smernicah razlikuje med pojmom „izvajanje ukrepa državne pomoči“ in pojmom „izvajanje načrta prestrukturiranja“, in zlasti v točki 105 navedene sodbe zavrnilo trditev tožeče stranke, da se je načrt prestrukturiranja družbe Tarom izvajal do konca izvajanja pomoči za prestrukturiranje družbe Tarom leta 2019.
- 70 Zato Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar trdi družba Wizz Air v okviru četrtega pritožbenega razloga, v točki 103 izpodbijane sodbe ni razsodilo, da finančnih vidikov pomoči za prestrukturiranje, kot je povečanje kapitala, ni mogoče nikdar šteti za del načrta prestrukturiranja.
- 71 Zato je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Peti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 72 Družba Wizz Air s petim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah 85 in 99 izpodbijane sodbe očitno izkrivilo dokaze pri presoji trajanja obdobja prestrukturiranja družbe Tarom.

- 73 Družba Wizz Air v zvezi s tem trdi, na prvem mestu, da je ugotovitev Splošnega sodišča v točki 85 izpodbijane sodbe, da so bila vsa poročila za posojila, ki jih je Romunija odobrila družbi Tarom, uveljavljena takoj po dodelitvi, v nasprotju s trditvami Komisije iz točk 25 in 88 obrazložitve spornega sklepa.
- 74 Na drugem mestu, Splošno sodišče naj bi s tem, da je v točki 99 izpodbijane sodbe ugotovilo, da tožeča stranka ni podala nobenega dokaza ali indica, da se je obdobje prestrukturiranja, kot je bilo opredeljeno v točki 98 navedene sodbe, končalo po letu 2005, izkrivilo dokaze. Splošno sodišče naj tako ne bi upoštevalo nekaterih dokazov, ki naj bi jih predložila družba Wizz Air, in zato potrdilo napačno ugotovitev Komisije glede konca obdobja prestrukturiranja.
- 75 Komisija meni, da je peti pritožbeni razlog brezpredmeten, vsekakor pa ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 76 Družba Wizz Air je v okviru petega pritožbenega razloga sicer navedla, da je Splošno sodišče v točkah 85 in 99 izpodbijane sodbe izkrivilo dejstva, ker je zaradi uporabe načela enkratnosti presojalo, prvič, o upoštevnem datumu dodelitve pomoči za prestrukturiranje družbe Tarom in, drugič, o datumu konca obdobja prestrukturiranja, vendar ni navedla nobenega posebnega pravnega argumenta, s katerim bi v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 59 te sodbe, dokazala, da je Splošno sodišče očitno izkrivilo dejstva in dokaze.
- 77 Tako izkrivljanje namreč ne more izhajati niti iz domnevnega protislovja med točko 85 izpodbijane sodbe in nekaterimi navedbami iz spornega sklepa niti iz tega, da naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo nekaterih dokazov, ki jih je pritožnica predložila na prvi stopnji, ali da naj tem dokazom ne bi priznalo dokazne vrednosti, ko je v točki 99 izpodbijane sodbe razsodilo, da tožeča stranka ni dokazala, da se je obdobje prestrukturiranja vsekakor končalo manj kot 10 let pred dodelitvijo zadevnega ukrepa.
- 78 S petim pritožbenim razlogom se torej v resnici želi izpodbiti suverena presoja dejstev in dokazov, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah 85 in 99 izpodbijane sodbe, zato ga treba zavreči kot nedopustnega.

Šesti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 79 Družba Wizz Air s šestim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 89 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisiji ni bilo treba preveriti, ali je pomoč za prestrukturiranje družbe Tarom, ki jo je opredelila kot obstoječo pomoč, postala nova pomoč, napačno uporabilo pravo. Meni, da bi moralo Splošno sodišče glede na zaskrbljujoče informacije, s katerimi je razpolagala Komisija in ki se nanašajo na skupne izgube družbe Tarom v obdobju od leta 2004 do leta 2019, v skladu s sodbo z dne 2. septembra 2021, Komisija/Tempus Energy in Tempus Energy Technology (C-57/19 P, EU:C:2021:663), ugotoviti, da bi morala Komisija glede na informacije, s katerimi je dejansko razpolagala, izvesti preiskavo. Trdi, da je bila Komisiji v Smernicah o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje poleg tega naložena strožja obveznost predložitve jasnih dokazov.

- 80 Iz tega naj bi sledilo, da je Splošno sodišče pri presoji v točki 89 izpodbijane sodbe, v skladu s katero tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza ali indica, da bi dokazala, da so se pogoji, dogovorjeni v fazi dodeljevanja poroštev za posojila, odobrenih v okviru pomoči za prestrukturiranje družbe Tarom, v času izvajanja teh poroštev spremenili, napačno uporabilo pravo.
- 81 Komisija meni, da šesti pritožbeni razlog očitno ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 82 Ugotoviti je treba, da obrazložitev izpodbijane sodbe, na katero se nanaša šesti pritožbeni razlog, spada v okvir presoje, ki jo je Splošno sodišče opravilo v zvezi s trditvami pritožnice na prvi stopnji glede dvomov, ki naj bi jih Komisija morala imeti glede spoštovanja roka manj kot 10 let, določenega v točki 71 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje, od dodelitve pomoči za prestrukturiranje družbi Tarom. Pritožnica natančneje trdi, da je bila ta pomoč spremenjena, zlasti da bi se dolgovi družbe Tarom, nastali z izplačili Romunije na podlagi poroštev za posojila, spremenili v povečanje kapitala v korist te države.
- 83 V tem okviru je Splošno sodišče, prvič, v točki 88 izpodbijane sodbe ugotovilo, da tožeča stranka ni izpodbijala trditve Komisije, da so bili pogoji za uveljavitev poroštev za posojila, dodeljenih v okviru te pomoči, in pretvorba dolgov, nastalih zaradi plačil, ki jih je Romunija opravila na podlagi teh poroštev, v povečanja kapitala določeni z različnimi odločbami in sklepi, sprejetimi med letoma 1997 in 2003, torej pred pristopom Romunije k Uniji.
- 84 Drugič, Splošno sodišče je v točki 89 izpodbijane sodbe pojasnilo, da se je tožeča stranka v zvezi s tem omejila na trditev, da bi se Komisija morala prepričati, da so bila poroštva uveljavljena v skladu s pogoji, dogovorjenimi ob njihovi dodelitvi, vendar ni predložila nobenega dokaza ali indica, da so bili ti pogoji med izvajanjem teh različnih poroštev spremenjeni.
- 85 Splošno sodišče pa s tem ni napačno uporabilo prava glede razdelitve dokaznega bremena.
- 86 Kot izhaja iz sodne prakse, na katero je bilo opozorjeno v točki 43 izpodbijane sodbe in na katero je Splošno sodišče napotilo v točki 89 navedene sodbe, mora dokaz o obstoju dvomov o združljivosti zadevne pomoči z notranjim trgom, ki ga je treba iskati tako v okoliščinah sprejetja sklepa o nenasprotovanju kot tudi v njegovi vsebini, predložiti predlagatelj razglasitve ničnosti tega sklepa, in sicer na podlagi sklenjenega kroga indicev (sodba z dne 2. septembra 2021, Komisija Tempus Energy in Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, točka 40).
- 87 S tega vidika – v nasprotju s tem, kar očitno predlaga družba Wizz Air – taka razdelitev dokaznega bremena ni odvisna od vrste zadevne pomoči in se med drugim uporablja za pomoči za reševanje ali prestrukturiranje, kot je zadevni ukrep.
- 88 Iz tega sledi, da je treba šesti pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Sedmi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 89 Družba Wizz Air s sedmim pritožbenim razlogom zatrjuje napačno uporabo prava, ker naj Splošno sodišče ne bi preizkusilo tretjega tožbenega razloga na prvi stopnji, in sicer v delu, ki se je nanašal na kršitev njenih procesnih pravic na podlagi člena 108(2) PDEU in na obstoj resnih težav, ki naj bi utemeljevale začetek formalnega postopka preiskave.
- 90 V zvezi s tem, prvič, čeprav naj bi družba Wizz Air trdila, da pomanjkljivosti, opredeljene v prvem in drugem tožbenem razlogu, razkrivajo resne težave, zaradi katerih bi bilo treba začeti formalni postopek preiskave, naj bi Splošno sodišče ta tožbena razloga preizkusilo le z vidika presoje utemeljenosti, torej z vidika obstoja očitne napake pri presoji dejstev ali napačne uporabe prava.
- 91 Tretji tožbeni razlog pa naj bi po mnenju družbe Wizz Air imel kot edini tožbeni razlog, ki ga je podala za zaščito svojih procesnih pravic, samostojno vsebino v primerjavi s prvim in drugim tožbenim razlogom, glede na to, da je merilo preizkusa različno zaradi dokazovanja obstoja resnih težav, zaradi katerih bi bilo treba začeti formalni postopek preiskave.
- 92 Drugič, Splošno sodišče naj ne bi smelo domnevati, da je tretji tožbeni razlog s preizkusom prvega in drugega tožbenega razloga postal brezpredmeten. Pri vseh točkah izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče zavrnilo obstoj očitne napake pri presoji Komisije, naj bi bilo namreč vseeno mogoče ugotoviti obstoj resnih težav, zlasti na podlagi opustitev in praznin v obrazložitvi spornega sklepa.
- 93 Komisija trdi, da je treba sedmi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 94 Spomniti je treba, da kadar tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije o nenasprotovanju državni pomoči, izpodbija predvsem to, da je ta institucija ta sklep sprejela, ne da bi začela formalni postopek preiskave, s čimer je kršila procesne pravice tožeče stranke. Da bi bilo ugodeno predlogu tožeče stranke za razglasitev ničnosti, lahko ta navede kateri koli tožbeni razlog, ki kaže na to, da bi presoja informacij in elementov, s katerimi je Komisija razpolagala med predhodno fazo preučitve priglasenega ukrepa, morala povzročiti dvome o združljivosti tega ukrepa z notranjim trgov. Vendar pa uporaba teh trditev ne more povzročiti niti spremembe predmeta tožbe niti spremembe predpostavk dopustnosti. Nasprotno, ravno obstoj dvomov o tej združljivosti je dokaz, ki ga je treba predložiti, da bi se dokazalo, da bi Komisija morala začeti formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU in člena 6(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 [PDEU] (UL 2015, L 248, str. 9) (glej v tem smislu sodbo z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 95 Vlagatelj predloga za razglasitev ničnosti sklepa o nenasprotovanju mora dokazati, da so obstajali dvomi o združljivosti ukrepa pomoči z notranjim trgov, zaradi česar bi Komisija morala začeti formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU. Tak dokaz je treba iskati tako v okoliščinah sprejetja tega sklepa kot tudi v njegovi vsebini, in sicer na podlagi sklenjenega kroga indicev (glej v tem smislu sodbo z dne 2. septembra 2021, Komisija/Tempus Energy in Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, točka 40 in navedena sodna praksa).

- 96 Ne zadostnost ali nepopolnost preizkusa Komisije v postopku predhodne preučitve kaže na to, da je ta institucija imela resne težave pri presoji združljivosti priglašenega ukrepa z notranjim trgov, zaradi česar bi morala začeti formalni postopek preiskave (glej v tem smislu sodbo z dne 2. septembra 2021, Komisija/Tempus Energy in Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 97 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, kot je Splošno sodišče uvodoma ugotovilo v točki 26 izpodbijane sodbe, da se je tretji tožbeni razlog družbe Wizz Air na prvi stopnji izrecno nanašal na kršitev njenih procesnih pravic na podlagi člena 108(2) PDEU, ker naj bi imela Komisija resne težave pri presoji združljivosti zadevnega ukrepa z notranjim trgov.
- 98 Vendar, kot je v bistvu ugotovilo Splošno sodišče v točki 28 izpodbijane sodbe, je obstoj takih težav mogoče iskati zlasti v presojah Komisije in ga je načeloma mogoče dokazati z razlogi ali trditvami, ki jih navede tožeča stranka, da bi izpodbijala utemeljenost sklepa o nenasprotovanju, čeprav na podlagi preizkusa teh razlogov ali trditev ni ugotovljeno, da je Komisija pri presoji temelja tožbe napačno uporabila pravo ali napačno ugotovila dejansko stanje (glej v tem smislu sodbo Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija, C-431/07 P, EU:C:2009:223, točki 63 in 66 ter navedena sodna praksa).
- 99 V zvezi s tem iz prvostopenjske tožbe družbe Wizz Air izhaja, da je pritožnica v utemeljitev tretjega tožbenega razloga iz te tožbe v bistvu napotila na prvi in drugi tožbeni razlog iz navedene tožbe s trditvijo, da pomanjkljivosti in napake, opredeljene v teh tožbenih razlogih, dokazujejo obstoj resnih težav, zaradi katerih bi bilo utemeljeno začeti formalni postopek preiskave, saj so te pomanjkljivosti ali napake vplivale na presojo Komisije v zvezi s točkama 43 in 44 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij ter v zvezi z načelom enkratnosti.
- 100 Iz izpodbijane sodbe in zlasti iz njenih točk 75 in 109 je namreč razvidno, da je Splošno sodišče te očitke dejansko preizkusilo z vidika obstoja resnih težav, ki bi morale pri Komisiji vzbuditi dvome glede skladnosti zadevnega ukrepa z notranjim trgov in zaradi katerih bi morala ta začeti formalni postopek preiskave.
- 101 Iz navedenega izhaja, da je treba sedmi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.
- 102 Ker noben od pritožbenih razlogov, ki jih je navedla pritožnica, ni bil sprejet, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 103 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 104 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker pritožnica s predlogi ni uspela in ker je Komisija predlagala, naj se ji naloži plačilo stroškov, ji je treba naložiti plačilo vseh stroškov, ki se nanašajo na to pritožbo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Evropske komisije.

Podpisi